

for kan det aldeles ikke nytte at ville tvinge nogen Mand til, at være Fredsmægler, og jeg troer saaledes, at denne Bestemmelse burde forandres, saa at det ligesom hidtil maa staae Enhver frit for, om han vil være Fredsmægler eller ikke, om han føler saa megen baade Duellighed hos sig og tillige har saa megen Kjendskab til Folk og saa megen Deeltagelse i deres Bøe og Vel, at han vil gjøre denne Opoffrelse, og naar denne Bestemmelse blev udeladt, saa vilde jo § 3 svinde ind til meget færre Linier. Hvad § 4 angaaer, da mener jeg, at det paa ingen Maade saaledes maatte overlades til Amtsraadet's Vilkaarlighed at sjerne en Fredsmægler, naar det ikke lenger finder det passende at betro ham Forretningerne; jeg mener, at noget Saadant alene burde skee efter Indstilling af Sogneforstanderskabet.

Jesperfen: Jeg skal for det Første ikke opholde mig ved de personlige Bemærkninger, som den ærede Ordfører igaar behagede at underholde Thinget med, da det forekommer mig, at det hverken vedrører Thinget og endnu mindre Forligelsesvæsenet. Det kan maaskee, efter hans Opfattelse af Sagen, have været meget rigtigt at fremsætte disse Bemærkninger, derom skal jeg ikke indlade mig i nogen Discussion med ham. At de imidlertid i hvert Fald ikke ere fredsmæglende, det troer jeg man vil være enig om.

Jeg skal derefter gaae over til selve Paragrapherne; og hvad § 1 angaaer, hvor der siges, at Amtsraadet bestemmer Stedet, hvor Commissionen afholdes, da forekommer det mig, at der burde tilføies, efter først at have indhentet vedkommende Forligelsescommissairs Betænkning angaaende Stedet, da jeg troer, at man saameget som muligt maa tage Hensyn til disse Mænds Bekvemmelighed, ligesom jeg ogsaa troer, at de have den største locale Kundskab til Districtet. Hvad § 2 angaaer, da troer jeg ogsaa, at det kunde være berettiget, om denne Forslagsret blev betragtet som en tvungen, og at det Sogneforstanderskab, som ikke inden den bestemte Tidsfrist's Udløb havde indsendt Indstillingslisten, taber for den Gang sin Ind-

stillingsret. Det kunde tænkes, at et enkelt Forstanderskab enten kunde indstille en Enkelt eller flet Ingen, eller ogsaa indstille en Ube-rettiget, og da Amtsraadet i Reglen ikke samles mere end 4 Gange om Aaret, saa vilde Districtet saaledes savne en Fredsmægler i $\frac{1}{4}$ Aar. Jeg skulde ogsaa, i Overensstemmelse, med hvad der igaar blev ytret af den ærede Justitsminister, ønske, at der tilføies, at Dommere og Sagførere ere udelukkede fra Valg. Vel kunde der tænkes adskillige Grunde, der talte for at tage dem, naar Districtet vilde have dem, og jeg mistjender ikke, at Dommere og Sagførere i mange Tilfælde langt bedre end almindelige Commissairer vilde være istand til at mægle Forlig, da de bedre end andre Forligsmæglere kunne forudsæe Sagens sandsynlige Udfald, naar den kom til Rettergang, ligesom de ogsaa kunde affatte Forligene i en bedre Form. Jeg troer ogsaa, at der fra Dommerens Side kunde være særlig Grund til at mægle Forlig, idet han derved slap for at affige Dom. Jeg troer, at Erfaringen har stadfæstet, at i mange Tilfælde ere Sager, som af Forligelsescommissairerne ere henviste til Rettergang, senere blevne forligede, baade ved Dommeres og Procuratorers Assistance, men desuagtet er jeg ikke blind for de overveielende Grunde, der tale imod at vælge Mænd af disse to Embedsstillinger til Forligscommissairer.

Hvad angaaer det af mig i Forening med et andet Medlem af Udvalget stillede Undringsforslag, skal jeg, næst at bemærke, at den ærede Justitsminister jo Intet har havt mod samme at erindre, endvidere kun bemærke, at det kunde jo meget godt tænkes, at der i et vist District er Partianskuelser, politiske eller religiøse, som i den Grad have gjort sig gjeldende, at de beherske Befolkningen — man har jo Exempler paa et saadant Herredømme udøvet af Monomonerne og de sidste Dages Hellige o. fl. a. — som kunde foranledige, at alle Sogneforstanderskaber kunde foreslaae de samme 2 Mænd af deres Parti. Men i saa Fald var Amtsraadet jo ikke frit i sit Valg, idet det kun havde at stadfæste de, som vare indstillede, og bære Ansvarer derfor, og siger man, at naar Districterne ville det, saa maa det ogsaa ansees